गीतकानि च सप्तेव तावतीश्वापि मूर्क्कनाः ॥ ५१ ॥
तालाश्वेकोनपचाश्वत्रश्वा ग्रामचयच्च यत्।
एतसर्व्वं भवान् गाता कम्बल्ख तथान्य ॥ ५२॥
श्वास्यसे मत्मसादेन भुजगेन्द्रापरं तथा।
चतुर्व्विधं पदं तालं चिःप्रकारं लयचयं ॥ ५३॥
यतिचयं तथा तो बं मया दक्तं चतुर्व्विधं।
एतद्भवान् मत्मसादात् पक्षगेन्द्रापरच्च यत्॥ ५४॥
अस्यान्तर्गतमायत्तं स्वरव्यज्जनसिमातं।
तद्शेषं मया दक्तं भवतः कम्बलस्य च ॥ ५५॥
तथा नान्यस्य भूलोंके पाताले चापि पद्मग।
प्रणेतारौ भवन्तौ च सर्वस्यास्य भविष्यतः।
पाताले देवलोके च भूलोंके चैव पद्मगौ॥ ५६॥

मह उवाच 🛭

द्रत्युक्ता सा तदा देवी सर्वजिक्ता सरस्वती।
जगामादर्शनं सद्यो नागस्य कमलेचणा॥ ५०॥
तयोख तद्यया दृत्तं भाषोः सर्वमञायत।
विज्ञानमुभयोरग्यं पदतालस्वरादिकं॥ ५८॥
ततः कैलासग्रेलेन्द्रशिखरस्थितमीखरं।
गीतकः सप्तभिनीगौ तन्त्रीलयसमन्वितौ॥ ५८॥
जारिराधियवू देवमनङ्गाङ्गचरं इरं।
प्रचक्रतः परं यत्नमुभौ संदतवाक्कलौ॥ ६०॥
प्रातनिशायां मध्याद्रे सन्धयोखापि तत्यरौ।